

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІСТОРИКО-АРХІТЕКТУРНИЙ ЗАПОВІДНИК — частина території **Львова**, на яку поширено особливий статус охорони об'єктів культурної спадщини. Створ. 1975 постановою РМ УРСР з метою збереження, дослідж., популяризації та реставрації пам'яток архітектури. Первісно охоплював тер. середньовіч. та давньорус. частини міста пл. 120 га. 1990 постановою виконкому Львів. облради центр. частину Львова (заг. пл. 3060 га) оголошено істор.-культур. заповід. територією. У тому ж році ліквідовано дирекцію заповідника, 1991 її функції передано новоствор. Упр. охорони істор. середовища

Львів. міськради. На тер. заповідника розташ. 432 пам'ятки архітектури, 198 із яких — нац. значення. 1998 істор. центр Львова внесено до списку всесвіт. спадщини ЮНЕСКО.

Рекомендована література

1. Вуйцик В. С. Державний історико-архітектурний заповідник у Львові. Л., 1979;
2. 1991;
3. Трегубова Т., Мих Р. Львів. К., 1989.

Л. С. Онищенко-Швець

Бібліографічний опис:

Львівський державний історико-архітектурний заповідник / Л. С. Онищенко-Швець // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59624>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).